

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Cum să orientăm forța sexuală

Grație unui ideal înalt, forța sexuală poate fi folosită pentru a ne ameliora

Conferința din 31.07.1975

Lectura meditației zilei.

Considerăm tot ceea ce ne deranjează ca pe un dușman. Ei bine, acest dușman trebuie studiat. Pentru omul primitiv, focul era un dușman, fulgerul, apa, erau dușmani, vântul, pământul, animalele, toate erau dușmani, iar omul se zbătea și murea în aceste lupte. Apoi odată cu trecerea timpului, el a început să înlănzească aceste forțe, a descoperit utilitatea lor. Ceea ce omul a înțeles în cazul elementelor, se poate aplica altor manifestări ale vieții, în domeniul psihic, de exemplu. În loc de a fugi din fața micilor neazuri ale vieții care ne deranjează – senzualitatea, furia, grijile, înfumurarea, gelozia, supărările, tristețile, bolile, etc... - trebuie să căutăm a le cunoaște și să vedem ceea ce ele conțin. Iată îndrăzneala, este curajul, inițiativa, care ne vor duce să înțelegem, să descoperim, că acest rău, tot ceea ce ne deranjează, ceea ce luăm drept un dușman, este în realitate, un prieten ascuns, deghizat, un amic aducător de daruri.

Vine vremea când omenirea întreagă va avea o altă atitudine față de ceea ce numim răul, când ea va fi instruită prin metode noi, pedagogice, care o vor elibera de toate limitările interioare, cauza suferințelor teribile de până acum.

Această pagină este un extras dintr-o conferință. Aceasta dovedește că am mai discutat despre acest subiect. Am spus chiar, foarte multe lucruri. Este o problemă pasionantă. Da, cum omul a ajuns să-și schimbe atitudinea sa în fața acestor forțe, elemente, vânturi, tornade și cum să le folosească. Și mulțumită acestui fapt, oamenii extrag aceste forțe, se servesc de ele, pentru a face lucruri mari. La început aceste forțe făceau ravagii, distrugau, înghițeau, inundau, dar acum inteligența omenească a apărut. Dar, cât privește latura interioară, oamenii nu au ajuns încă aici, fiindcă nu consideră de aceeași manieră aceste forțe, aceste

puteri, care pot fi utile, care pot fi înhămate și cu care se pot face apoi multe lucruri extraordinare, dacă s-ar schimba...

În acest moment, în loc de a lua taurul de coarne, fugim, plângem, ne lamentăm și dușmanul, bineînțeles, este prezent pentru a ne mușca. Pentru că, nu ajungem să-l îmblânzim, să-l dominăm, lipsește încă o știință. Da, în domeniul exterior, este atât de clar, de evident, oamenii au reperat mari victorii în lupta cu elementele, fără îndoială. Chiar în munți, când sunt avalanșe, când sunt accidente, când sunt oameni îngropați, cu elicopterele ei sunt căutați și salvați..., la fel pe oceane, sau pe mări, peste tot. Și cum ei au lucrat cu obiectivitate, numai latura exterioară contând, au găsit aici mijloace, metode, au avansat. Dar, neocupându-se prea mult de partea interioară, atunci aceleași nenorociri, rele, pericole, persistă încă. Nu sunt evidente pentru toată lumea, numai pentru oamenii care sunt prea obiectivi. Deci, în domeniul interior, nu există atâtea metode. Chiar pentru domeniul interior, ei caută metode exterioare, ca aparate, mașini, pastile, tot ceea ce se poate înghiți sau mânca. Acestea sunt remediile lor.

Iată că există două lucruri atât de diferite. Paracelsus spunea: “ latura fizică, latura materială, trebuie combătută, sau trebuie să ai un contact cu materiale de același nivel”; adică prin mijloace materiale ne putem vindeca, de exemplu. Dar în domeniul psihicului, trebuie prin mijloace psihice. Ei bine, medicina nu a găsit aceasta, pentru a vindeca chestiuni psihice, se servește de lucruri fizice, iar pentru a vindeca probleme fizice, se servește de lucruri psihice. Se poate întâmpla și asta, dar mult timp se va scurge ! Am explicat în conferințele mele, de ce trebuie mult timp pentru a vindeca pe cineva prin puterea gândului, când el este bolnav fizicește, organic. Fiindcă gândul este de o altă natură, de un alt ordin, de o altă chintesență. Atunci, pentru a atinge partea materială, trebuie ca această chintesență să se îngroașe, să se întărească, să se concretizeze, pentru a putea atinge, remedia. Ei da, dar trebuie mult timp.

Atunci când... priviți dar. În loc de a gândi ani în șir cum să facem să vină zahărul la noi, ei bine, întind mâna, da, este mult mai ușor. Sunt destui spiritualiști care amestecă lucrurile. Numai atunci când nu mai puteți, când ați folosit toate metodele, toate mijloacele fizice pentru a realiza ceva, în acel moment folosiți metodele psihice.

Ce este răul ? Ei bine, este o forță, o putere condensată, atât de condensată, atât de puternică încât ființa omenească nu este atât de zdravănă pentru a putea să o digere, s-o suporte sau să-i reziste. Dar, dacă o diluați, ea vă vindecă, vă ajută. Chiar și cu otrăvurile se procedează așa, acum se vindecă cu ajutorul

otrăvurilor diluându-le. Vedeti, dar. De ce există răul ? Ei bine, răul există pentru toate creaturile care sunt slabe, plătând, vulnerabile, neștiutoare. Orice poate să se transforme în rău, chiar binele le deranjează, chiar lumina, binele, iubirea, înțelepciunea, oh, là, là, là, ei devin bolnavi, fiindcă nu sunt bine alcătuiți, construiți, puși la punct. Deci, chiar și lucrurile bune îi fac bolnavi. Există alții însă, ariciul de pildă, dacă este mușcat de șarpe, el este mulțumit, nu moare. De ce atunci, el este invulnerabil în fața veninului ? Și de ce omul moare? Trebuie să-l întrebăm pe arici cum a ajuns să fie invulnerabil în fața otrăvii ? Ceea ce este rău pentru unii, este bine pentru alții. Vreți să vă aduc dovezi ? Oh, là, là, là, ei bine, a murit cineva, ceilalți îl plâng, dar unul se bucură vis-a-vis. “Asta mă aranjează, spune el, acum am drumul liber”. Dacă v-ați pierdut banii, începeți să plângeți, este rău, dar cel care-i găsește se bucură, este formidabil ! Atunci ? Chiar și soția vă spune: “Este cel mai mare rău”. Da, dar cineva se distrează pe socoteala ei, da.

Trebuie schimbate multe lucruri, ameliorate multe lucruri, înțelese multe lucruri. Dar ce, de exemplu ? Numai un singur lucru: să devenim mai puternici, mai inteligenți, mai plini de iubire. Ce va urma apoi ? Ei bine, toate lucrurile vă vor sări în ajutor, pentru a vă ajuta, nu mai există rău pentru acela care este inteligent și plin de iubire. De ce ? Fiindcă el posedă înăuntru lui uzine, fabrici, laboratoare și înainte ca răul să apară, el este deja înrolat, schimbat, transformat, devenind atunci o forță benefică. Numai că, pentru a ajunge să înțelegem aceasta, trebuie să suferim mult, mult, mult, până să decidem să mergem să ne instruiem undeva într-o școală inițiativă, asta e. Dar până atunci vom suferi pentru cele mai mici lucruri. Cineva care v-a privit mai intens, altul v-a spus un cuvânt mai tare... Și începem să plângem, și plângem..., iată cum omul și-o face cu mâna lui, amplifică, exagerează răul. În realitate, răul este o forță foarte condensată, dar dacă ajungem să o diluăm, ei bine, el se transformă în bine.

În timp ce suntem încă slabi, noi, omenirea, multe forțe, lucruri, curenți, vom perturba, vom crea anomalii, fiindcă nu suntem, încă, puși la punct. Dar, într-o zi, când vom ajunge puternici, zdraveni, nu va mai exista răul, ca și în cazul inginerilor care transformă vântul, apa, curentul, cascadele, în electricitate; chiar și valurile mării, căldura pământului, erupțiile, totul. Dacă discipolul se decide să aibă aceeași mentalitate, să încerce a îmblânzi, a se servi de tot ceea ce găndește rău, de tentații, necazuri, tulburări, vârtejuri, de a le putea utiliza, el va vedea că Domnul s-a gândit deja, la acestea, Inteligența Cosmică a pregătit deja terenul, ea a pus aparate formidabile înăuntru, gata de a funcționa, țevărie, fire

electrice, oh, là, là, instalații inimaginabile... Când omul va deveni inteligent, va observa că posedă totul înăuntrul său.

În cazul forței sexuale, dacă suntem inteligenți, rezonabili, dacă avem un ideal înalt, dacă nu ne este frică de a cădea bolnavi sau să murim, ei bine, această forță intră în alte țevi, în alte canale, și merge până la creier, pentru a-l hrăni. Iar medicii, medicina, nu știu încă de existența a toate acestor “mașinării” pe care Inteligența Cosmică le-a prevăzut, le-a instalat și pe care Inițiații le-au descoperit. Numai că, pentru moment, aceste instalații nu funcționează, fiindcă nu li se dă de lucru, nu li se dau materiale și curenți, și atunci toate aceste energii dispar într-o altă direcție, și astfel aceste “mașinării” nu funcționează. Da, iată lucruri care trebuie învățate.

În trecut am vorbit cu o fată drăguță, foarte, foarte inteligentă, foarte pură, muziciană, care îmi punea întrebări despre iubire, sărutări, despre schimburi. Ea credea că, omul nu pierde nimic îmbrățișându-se, mergând chiar mai departe, se găsea în fericire, creștea, se îmbogățea. Iată cum gândea ea. Eu i-am spus: “Ei bine, ascultați, știți că, chiar gândind, chiar vorbind, există multe materiale care ard, sunt arse, pentru a da manifestare tuturor acestor fenomene. Când gândiți, când vă bucurați, când plângeți, deja consumați această forță vitală, o cheltuiți în acest proces, iar când este prea mult, apare cenușa, deșeurile, sunteți obligați să dormiți, pentru a da posibilitatea organismului să arunce aceste otrăvuri, altfel ele rămân, blochează mușchii, sistemul nervos, deci pauza este necesară organismului pentru a se putea elibera.

Știți, oare, câte materiale ard, pentru a avea noi conștiința, da conștiința noastră ? Oamenii nu o cunosc. Puteți pregăti o omletă, spun francezii, fără să spargeți ouăle ? Vă puteți cumpăra lucruri dintr-un magazin, fără a avea bani ? Deci așa este mereu, orice manifestare, orice emoție, senzație, experiență, eei..., este o cheltuială de materiale și de energie. Ei bine, oamenii își închipuie că atunci când se bucură, când fac dragoste, când sunt în extaz, nu cheltuiesc nimic, așa este pentru vecie. Iată, vedeți, câtă ignoranță !

Atunci ? Da. Atunci când emoțiile și senzațiile sunt prea puternice, există multe materile de ars. Deci, cheltuieli mult mai mari, mai intense. Dacă vom continua așa, atunci organismul nu mai poate recupera, restabili, fiindcă sunt chintesente de o natură, de o altă importanță, de o altă cantitate, și organismul sărăcește, se uzează, se abrutizează, se urâtește, se materializează. Cum ? Se observă, se observă. Când trăim, deci, în emoțiile sexuale, fără oprire și foarte puternice, este fatal și sărăcim. Din ce secătuim ? Ei bine, din chintesentele de o

mare valoare. Ne îndobitocim, ne pierdem memoria pe lungă durată, devenim urâți, grosieri..., aceste lucruri s-au constatat.

De aceea Inițiații care au studiat în profunzime, ca nimeni alții, toate aceste fenomene în detaliu, nu numai în planul vizibil, fiindcă în planul vizibil nu sunt multe lucruri..., dar în lumea invizibilă, se află acolo lucruri incalculabile, atâtea fenomene, încât nu ne putem imagina. Schimbări, transformări, prezențe, lucruri nemaipomenite. Și aici au constatat ei că există pierderi considerabile. Dar aceasta nu înseamnă acum că trebuie să suprimăm, că nu trebuie să trăim în iubire, să avem prieteni, tandrețe, nu, problema este de a nu exagera, și de a continua să facem nebunii, prostii; să trăim o viață rezonabilă, inteligentă, estetică, simțită. Eu nu sunt împotriva căsătoriilor, a prieteniiilor. Dar, a vedea, acum, cum oamenii se pleacă în fața plăcerii, nu se găsesc nimic constructiv, educativ, celest, divin, atunci suntem puțin șocați, mirați, fiindcă există o pierdere, da, o mare pierdere în toate domeniile”.

Când am explicat toate acestea tinerei fete, ea a rămas mirată. Ea nu vedea lucrurile așa. De altfel, toată lumea gândește că nu pierde nimic. Atunci ? Eei..., atunci când vom cunoaște aceste lucruri vom deveni mai rezonabili, mai inteligenți și vom ști, atunci, cât să ne delăsăm, la minimum, atât cât să ne stimulăm, să ne inspirăm, aceasta ne va proteja, ne va aduce în lumea poeziei, a creației, altfel, credeți-mă, este prostesc tot ce fac oamenii, ei gândesc că totul seamănă cu mesele, trebuie să mâncăm, fără a simți nimic, adesea. Ei fac în mod automat acestea, fiindcă trebuie făcute, există în tradiție. Este o prostie, trebuie corectată, trebuie să reflectăm asupra acestor lucruri. Și cum nu au în cap dorința de a avansa, de a evolua, de a se perfecționa, de a avea un ideal înalt, de a deveni o divinitate, nu, ei nu gândesc așa, atunci, de ce să se priveze ? Da, de ce să se priveze de toate acestea ? Este lipsit de sens, nu-i așa ?...

Voi repeta din nou ceea ce am spus la Castelrama, unde o altă tânără, care îmi povestea, vroia să știe ce este bun în acest domeniu, ce este rău, trebuie să ne abținem sau să trăim ? Atunci, i-am răspuns, puneți greșit problema, ca de altfel toată lumea. Lumea întregă scie, încearcă să convingă despre ceea ce este rău sau bine. Unde este rău, și unde este bine. Am spus, nu trebuie niciodată prezentate lucrurile așa, nu veți rezolva niciodată problema așa. “Dar cum ?” m-a întrebat ea. Iată cum, iată...: “Depinde de ceea ce doriți să deveniți. Dacă veți dori să deveniți cu adevărat un suflet, o ființă extraordinară, radiind, emanând, descoperind, comunicând cu Cerul, evident, veți fi obligați să renunțați la anumite lucruri, la unele, să le reduceți, sau să le sublimați. Dar, dacă nu aveți această tendință, de a deveni o divinitate, nu aveți un ideal înalt, sunteți ca un

animal, este prosteste să vă rețineți, să vă abțineți, să fiți cast sau virgin. Cu adevărat, este prosteste, este o idioțenie, veți cădea bolnavi. De ce ? Pentru că aceasta nu are nici un sens, puteți continua așa, credeți-mă”. Ea a rămas stupefiată de acest răspuns. Nimeni nu se întrebă așa în lume: unde este binele, unde este răul. Dar, oare, putem da aceleași perceptive, aceleași sfaturi, aceleași lucruri pentru orice caz ? Spuneți unui purcel să devină cast și virgin, vă va privi mirat, el va gândi: “Este într-o ureche acest filozof, de unde a căzut ?”.

Urmăriți răspunsul meu. Fata a fost mirată, ea mi-a spus: “Am înțeles, am înțeles”. Și a plecat. Nu știu dacă a înțeles ceva, fiindcă nu este așa ușor de înțeles, înțelegem în teorie, dar când trebuie să aplicăm, să realizăm, vedem că nu am înțeles chiar așa de bine. Iată. De aceea, eu nu dau aceleași sfaturi pentru toată lumea. Vin unii și îmi spun: “Oh, Maestre, eu nu cred că este bine să mă însor, să am copii, mă atrage spiritualitatea”; când îi observ gândirea, construcția, îi spun: “Nu, nu, nu, este mai bine să te căsătorești, fiindcă altfel îți va fi mult mai rău, lumea va fi supărată, da trebuie. Vei fi nefericită, riști să pierzi tot, să-ți smulgi părul din cap altfel”. Vedeți că eu dau sfaturi bune: “Trebuie să te căsătorești, vei fi fericită așa”. Iar altul îmi spune: “Oh, là, là, là, eu vreau să mă însor”, iar eu îi spun: “Ei bine, dacă o vei face, îl vei avea pe dracul în timpul zilei, nu trebuie să o faci”. Ei, fetele și băieții nu știu ce să facă..., trebuie făcut exact ce trebuie, dar cum ei nu știu... Ei bine, venim cu o misiune aici, cu o tendință, cu un program..., fiecare dintre noi.

Orice ați spune voi, dându-i pisicii cele mai bune sfaturi, ea mă aprobă, spune “miau”, în acord cu mine. Dar, peste câteva minute, la un mic scârțâit, ea vă părăsește imediat, fără nici o remușcare, și aleargă după șoarece. Deci, în capul ei este șoarecele, nu gândirea voastră. Atunci, cum să explicăm oamenilor, care sunt pisici, că nu trebuie să mănânce șoareci ? Ei sunt pregătiți să mănânce șoareci. Da.

Să nu vă gândiți, cumva, că vă voi împiedica să vă căsătoriți, și să faceți copii. Eu nu sunt chiar așa de tâmpit, mă gândesc cum să largesc ideea fraternității, am scopuri precise, da. Dar, cum se va propaga fraternitatea, cum, dacă nimeni nu se va căsători, nu vor exista copii ? Dar, a te căsători, când nu ești pregătit, înseamnă că toate nenorocirile vor veni, și deși am făcut toate eforturile, încercările, totul este ratat. Există fete care au încercat în toate felurile, dar nu au putut să se căsătorească, iar altele, care au jurat că vor rămâne celibatate, s-au căsătorit de mai multe ori ! Formidabil, cum să explicăm acestea?

Ce v-am spus acum ? Ei bine, fiindcă nu există mereu explicații, citiți cărți, veți găsi acolo lucruri inimaginabile, nu v-ați imaginat asemenea explicații, care sunt adevărate. Dar, pentru moment ele sunt prea noi, nu credem în eficacitatea lor, ezităm, ne îndoim, dar într-o bună zi întreaga omenire le va aplica, vor deveni atât de naturale, de normale, încât nici nu vom mai vorbi... Ca și lucrurile de astăzi, nu ne mai ocupăm cu explicațiile, le facem numai. Și le facem de mii de ani, nimeni nu vorbește despre ele, cu excepția mea, pentru a vă arăta că le facem fără a înțelege nimic.

Ca respirația, priviți, toată lumea respiră, și nimeni nu se gândește ce este respirația. Dacă am cunoaște măcar respirația, cele mai mari secrete ale ei, cele mai mari secrete sunt ascunse în respirație... Și eu am crezut că am citit cărți, că am meditat, practicat, până câțva timp în urmă. Am crezut că am înțeles totul în problema respirației. Am explicat în conferințe cum Dumnezeu expira și universul apărea, apoi cum El inspira și universul dispărea. Am văzut că nu am înțeles nimic. Acum câțva timp am înțeles cele mai mari mistere ale respirației. Mi s-a interzis să vi le descopăr, fiindcă sunt mult prea sacre, mult prea... Niciodată nu am crezut că există atâtea mistere în acest proces de expirație, inspirație, expirație, inspirație...

Vă sfătuiesc să munciți, să meditați, să căutați să găsiți aceste mistere mari. În această problemă există o practică spirituală, interioară, care corespunde respirației, și dacă ajungem să practicăm această metodă putem obține lucruri formidabile din Cer, da lucruri atât de subtile încât nu se văd, nu pot fi văzute, fiindcă lucrurile cele mai subtile nu se văd. Vedem ceva care este puțin condensat, chiar și lumina văzută pe chipul cuiva este ceva deja gros pentru al simți, vedea. Dacă acestea nu ar coborâ până în planul fizic, nu am vedea nici măcar această lumină, nici privirea, nici emanațiile, tot ceea ce este subtil nu poate fi văzut sau simțit. Câțva timp apoi ajungem să... Așa se întâmplă...

Mi s-a dezvăluit metoda cea mai bună, cea mai formidabilă, mai puțin știută, cea mai eficientă, ah, nu mă pot exprima în cuvinte... Adesea facem lucrurile, le facem zilnic, dar nu ne dăm seama ce se ascunde înăuntru lor.

Dacă v-aș vorbi numai despre schimburile dintre un bărbat și o femeie, schimbare definitivă așa cum o numiți, dacă ați ști numai secretele ascunse înăuntru, da, cele mai mari secrete sunt ascunse aici. Se apropie puțin de cazul respirației, dar..., este ceva... Iar oamenii care practică aceasta nu au înțeles nimic, sunt departe, departe, de a ști profunzimea, grandoarea, imensitatea, splendoarea acestei probleme, nu în practica ei, cât în sens, în semnificație. Fiindcă în practică nu se poate spune că este splendoare. Există tot felul de

opinii, dar ca profunzime, ca imensitate, oamenii nu au înțeles-o, ei practică fără oprire.

Dacă ar putea măcar să înțeleagă numai sensul acestor două lucruri, simbolismul și care sunt puterile care lucrează, ei bine acestea înseamnă creația lumii. Ei bine, toți cei care practică nu înțeleg nimic. Iar cei care nu practică nu cunosc, înțeleg, iar cei care practică sunt întunecați, orbiți în angrenaj, încât nu mai văd, sunt prea emotivi, intelectul le este paralizat, nu pot înțelege. Pentru a înțelege aceasta trebuie să trăiești aceste lucruri, atunci le vom înțelege.

Deci, trebuie să mă înțelegeți că, orice am face pierdem mult, multe, ne imaginăm numai că putem câștiga, și ne oprim numai asupra senzației, da, da. Senzația este mereu agreabilă, te îmbogățește, ești fericit. Dacă ne oprim asupra viitorului vom vedea că este zero, fiindcă am cheltuit tot. Îmi veți spune: “Da, dar când vom câștiga, va fi cu adevărat un câștig ?”. Da, sunt cazuri excepționale, de exemplu în pădurile Indiei, pentru a crea un Maestru. Cum au făcut Inițiatii cu mama lui Krishna. În acel moment da, nu pierdem nimic, din contră, totul este divin, primim, câștigăm, suntem împreună cu Cerul. Dar, când suntem legați cu infernul, numai pentru plăceri, vom pierde. Dar, când suntem legați cu Cerul, pentru a crea o ființă ca Iisus sau Krishna... Ei bine, nu știți măcar cum a fost creat Iisus. Este scris “Concepție Imaculată”, da, așa este, imaculată, adică în puritate. Dar astăzi nu vreau să vă vorbesc despre aceasta.

Deci, în cazuri excepționale, când dorim să creăm un geniu, o divinitate, nu pierdem nimic, dar pentru tot restul sunt pierderi fără oprire. Tineretul trebuie să cunoască toate acestea. Dacă ar exista o balanță în acel moment, și am pune pe un platou bucuriile, mâniile, plăcerile, ceea ce pierdem sau câștigăm pe altul, vom vedea că pierdem totul, și nu câștigăm nimic. Nu prea merită să ne aruncăm cu capul în aceasta... dar există senzația, ea se șterge, se uită, uităm ceea ce am mâncat ieri, și azi nu mai contează. Altfel pregătim sărăcia.

În timp ce, acolo unde vă rețineți, renunțați, refuzați, faceți un mic sacrificiu, veți fi nefericiți, veți suferi, dar, veți pregăti un viitor minunat. Deci, pierdeți ceva, dar câștigați pe de altă parte. În timp ce, aici, câștigați o senzație, și veți pierde viitorul.

V-am dat mereu exemplul bețivului care, căutând plăcerea, este mulțumit când bea. Întrebați-l în ce stare se află ? Oh, là, là, într-o euforie ! Ei da, dar după câteva minute, familia, prietenii săi..., așa își pregătește mocirla. Dacă ne oprim numai asupra senzației, ei bine, aceasta nu durează, iar viitorul înseamnă mocirlă. Iar un altul care suferă, este nefericit, muncește, se privează de una de alta, studiază, oh, se află într-o stare... Da, dar viitorul este aici, el îl așteaptă

pentru a avea o situație și bani, și glorie, fiindcă el s-a privat de multe lucruri pentru..., a studia, s-a luptat. De ce să nu gândim, să nu cunoaștem cele două lucruri ? Da, cât de adevărat este...

Preferăm acum, ca Esau, nu-i așa, care a cedat dreptul întâiului născut fratelui său Iacob, în schimbul unei mese de linte ? Da, este o senzație, dar după aceea ? Cum va fi viitorul său ? Pentru o plăcere, el a cedat dreptul său de primă progenerură, iar Iacob a profitat. Și aici există, la fel, două exemple, și încă nu e sfârșitul.

Iată ceea ce vă rămâne, să vă privați, din când în când, de unele satisfacții, și veți câștiga voi, da, veți deveni formidabili. Se și explică cum, dacă trebuie făcut brusc, sau succesiv, dar pentru aceasta trebuie o nouă conferință, este o altă problemă... Dar, drumul discipolului, așa se derulează. Mereu în a se priva de anumite lucruri, de a renunța la ele, pentru a obține altele. Iar omul obișnuit știe cum să se satisfacă pentru a pierde alte lucruri mai prețioase, este un as în a se priva apoi, pentru a deveni nefericit, pentru a fi ridiculizat, pentru a fi alungat de peste tot, da, este un as în a face toate acestea, da.

Iar cei care au devenit Maeștri, credeți-mă, nu au devenit Maeștri fiindcă nu și-au refuzat nimic... și au trăit din plin toate satisfacțiile ! Așa credeți voi că veți deveni un Mare Inițiat ? De ce ne înșelăm atât ? Ei bine, ei au trăit multe privațiuni, renunțări, tristeți, neazuri, oprobii, și-au creat un viitor, dar ce viitor îi așteaptă ? Unul care depășește pe cel al regilor, al prinților, al miniștrilor, multimiliardarilor, un viitor care nici măcar nu poate fi explicat, fiindcă ei au mărșăluit pe drumul renunțării. Dar lumea are oroare de renunțare, nu trebuie renunțat, nu trebuie să ne privăm de nimic, să ne satisfacem toate plăcerile, totul, tot ce se află înăuntrul nostru, care ne împinge. Pentru moment vom fi fericiți, dar viitorul se va prezenta în culori sumbre. Puteți verifica tot ceea ce v-am spus, da, o puteți face, fără nici o obligație.

În realitate, în Știința Inițiațică, se spune că privațiunea nu este o privațiune reală, ci o transpunere, da, o deplasare, o mutare către o altă lume, cu continuarea aceluiași lucruri, dar cu materiale atât de pure, atât de luminoase, încât nu va exista pericolul răului. Da. Ne privăm de ceva în planul fizic, o plăcere, pentru a avea ceva în înalt, și această plăcere este mult mai bună. Pentru a vă putea explica aceasta îmi mai trebuie o oră, cum, renunțând la ceva, veți merge la sursă, mult mai sus. Când nu veți putea face aceasta, nu veți respira în înalt, nu veți mânca, nu vă veți hrăni, iar aceasta se numește refulare; bolile, obstrucțiile apar. În realitate nu trebuie niciodată să ne privăm, să renunțăm. Dar dacă spunem “trebuie să renunțăm, să facem sacrificii”, nu este un lucru foarte clar.

Nu vă privați, nu trebuie să renunțați, în realitate trebuie numai să vă deplasați, adică a vedea lucrurile din înalt, cu materiale, cu instrumente, cu aparate cu adevărat perfecționate. Ca în cazul în care bem apă dintr-o mlaștină poluată, bolnavă și contaminată cu microbi, unde apa este impură, în loc de a merge la un izvor de unde să sorbim apa celestă.

Vedeți cum toate lucrurile se lămuresc acum. În realitate un Inițiat nu se lipsește de nimic. El mănâncă, respiră, iubeste, dar numai în anumite regiuni, în chintesențe, în acele stări de conștiință necunoscute omului obișnuit. Acest limbaj al renunțării, îl înspăimântă pe omul obișnuit. El spune: “Ah, dacă renunț, voi muri”, și este adevărat, el va muri ! Da. Trebuie renunțat la ceea ce este murdar, da.

Cum spuneam, nu renunțăm la nimic aici, dar mâncăm mai bine, bem, dar bem mai bine, respirăm, dar respirăm mai bine, iubim, dar iubim mai bine, creăm copii mai buni. Da, lucrăm mai bine. Îmi veți spune: “Cum de alții nu lucrează bine?”. Deloc ! Vă spun acum cum lucrați și veți vedea că nu știți cum să lucrați. Lucrăm pentru a ne scufunda, pentru a îmbătrâni, pentru a ne abrutiza, a ne epuiza. Oamenii nu știu ce este munca, fiindcă muncesc de o manieră sacadată, fără iubire, nervoasă, bruscă, și aceasta omoară omul. Apoi, ce spun ei? Oh, să nu mai muncim, munca ne omoară”. Nu au înțeles nimic, nu munca îi omoară, ci felul de a munci. Munca însuflețește, aduce bucurii, fericire, satisfacții, forță, sănătate. Ei bine, oamenii nu au înțeles acest lucru.

Ei bine, nu trebuie să ne privăm de nimic, indiferent ce ar fi, cu condiția de a o face bine. Iar pentru a o face bine există o întregă știință necunoscută nouă. Vedeți cât este de clar, niciodată nu s-a explicat așa. Nu trebuie să ne lipsim, trebuie să strămutăm doar, să sublimăm, să mutăm, dar nu în sensul clasic, clasat, ci cu semnificația mișcării.

Ajunge acum, veți reflecta și veți vedea că există o filozoie divină, capabilă în a vă aduce totul. Trebuie numai să o dorim, să o acceptăm, să ne angajăm. În timp ce, dacă știm totul, nu mai vrem să facem nimic. Eu vă voi arăta încetul cu încetul ceea ce știm, dacă merită, și unde ne poate duce acest lucru. Da, vă voi arăta, încetul cu încetul... Și veți vedea cât de speriați veți fi în mândria neștiinței, ca și Artaban, mândru de neștiința lui.

Da știu, sunt teribil, dar aveți nevoie de cineva ca mine. Fiindcă, altfel, oh, là, là, là, veți lua în considerație ceea ce v-am spus acum... și apoi vă veți opri aici. Trebuie să înțelegeți că, nici măcar nu ați început, da, nici măcar nu ați început încă... când o veți face, când veți începe, veți fi formidabili, oh, là, là, întreaga natură vi se va înclina... Un minut de meditație.